

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

CUVÂNT DESPRE RUGĂCIUNEA DIN BISERICĂ

Sf. Ignatie,
Briancianinov
icoană

Fără nici o urmă de îndoială, cea mai înaltă prin vrednicia sa dintre toate clădirile pământești este biserica sau casa lui Dumnezeu: cuvintele acestea au același înțeles. Chiar dacă Dumnezeu este pretutindeni, în biserică prezenta Lui se vedește într-un chip deosebit – în chipul cel mai simțit și mai folosit pentru oameni. Arătarea lui Dumnezeu e încă și mai folositoare, încă și mai simțită pentru om, atunci când omul însuși se face biserică a lui Dumnezeu făcându-se sălaș al Sfântului Duh asemenea apostolilor și celorlalți mari sfinți. Starea aceasta, însă, este atinsă doar de puțini creștini – și de aceea, lăsând pe altă dată împreună-vorbirea despre biserica cea nefăcută de mână, de Dumnezeu zidită, cuvântătoare a lui Dumnezeu – omul, și despre slujba care trebuie să se desfășoare în ea, vom vorbi acum despre biserica cea materială a lui Dumnezeu, zidită de mâinile omenești, despre rugăciunile care se fac în ea, despre îndatorirea creștinului de a cerceta cu osârdie biserica lui Dumnezeu, despre folo-

sul acestei cercetări.

Biserica lui Dumnezeu este cer pământesc: „în biserica slavei Tale stând, Doamne, în cer a sta ni se pare”, cântă Sfânta Biserică. Biserica e locul părtășiei lui Dumnezeu cu oamenii: în ea se săvârșesc toate tainele creștinești. Dumnezeiasca Liturghie și hirotonia nu pot fi săvârșite nicăieri altundeva decât în biserică. Și celelalte taine trebuie săvârșite în Biserică: la mare nevoie se îngăduie săvârșirea lor, mai ales Spovedania și Maslul, în case.

Biserica lui Dumnezeu răsună de slavoslovirea lui Dumnezeu; pentru cuvintele acestei lumi nu este loc în ea. Totul e sfânt în biserica lui Dumnezeu: chiar și pereții, și podeaua, și văzduhul. Ea e păzită fără încetare de îngerul lui Dumnezeu; îngerii lui Dumnezeu și sfinții Bisericii triumfătoare se pogoară în ea. A te afla într-o astfel de clădire sfințită e cea mai mare fericire pentru om, care este pribeag pe pământ. Sfântul Prooroc David, cu toate că era împărat, cu toate că avea palate largi și mărețe, cu toate că stăpânea toate mijloacele pământești de veselire și desfătare, a grăit, cercetând și prețuind toate așa cum se cuvine: "Una am cerut de la Domnul,